

det nødig være saaledes i Danmark, at Folk lider uforskyldt Nød. Samtidig skulde vi heller ikke opretholde en saadan Tilstand for Statens Funktionærer, at de, naar de stiller hele deres Arbejdskraft til Samfundets Raadighed, lige fuldt i visse Tilfælde skal være henviste til at søge Hjælpekassen for at eksistere, og et saadant Tilfælde har foreligget i min Valgkreds. Ser vi ud over de Forhold, det danske Samfund byder en Mængde af vore Skolelærere at arbejde under, kan vi nok forstaa, at der kan være Afgang fra Skolevirksomheden, for de Kaar, der bydes dem, er i mange Tilfælde under al Kritik. Vi har i Jylland Begyndelseslønninger, der er nede ved 900 Kr. og fri Bolig. Naar man sammenligner en saadan social Stilling med den, en Karl uden at ofre noget paa sin Uddannelse kan skabe sig ved at arbejde i Landbruget, kan man nok forstaa, at den ikke er tillokkende for dem, der tænker paa at ofre sig for Skolesagen i vort Land. Derfor vil jeg meget indtrængende udtale Ønsket om, at de venlige Ord, der er udtalt, hvor det gjaldt om at bekæmpe Dyrtidens Følger, maa blive omsat i Handling, omsat i Handling saa hurtigt ske kan. Jeg er sikker paa, at det gamle Ord, som siger, at den, der hjælper hurtigt, hjælper dobbelt, holder Stik under de Forhold, vi for Tiden lever under.

Formanden: For om muligt at undgaa Aftenmøde vil jeg søge at faa Forhandlingerne ført saa langt frem som muligt i Eftermiddagsmødet, og jeg vil derfor forberede Medlemmerne paa, at Mødet vil være nogen Tid udover den sædvanlige.

Kristiansen: Det ærede Medlem for Aars-Kredsen (Lillelund) brugte forleden en Vending i sin Tale, som jeg gerne vil have Lov at anholde. Det ærede Medlem benyttede i en Replik til det ærede Medlem for Fredericia-Kredsen (L. Rasmussen) den Vending: vi Landbrugsrepræsentanter, der er valgte ude i Landkredsene. Det er denne Betegnelse: „Vi Landbrugsrepræsentanter“, jeg ønsker at anholde. Man skulde jo gaa ud fra, at det ærede Medlem dermed mener: Vi Landborepræsentanter. Men hvis det er Tilfældet, kan det ærede Medlem ikke stille sig op som Modsætning til de fleste af os andre, idet vi næsten alle er Landborepræsentanter. Bortset fra de ærede Medlemmer, som er valgte i Storkøbenhavn, og det Par Medlemmer, som er valgte i de to største af vore Provinsbyer, er vi alle Landborepræ-

sentanter. Logisk set maa det ærede Medlem mene dette, men jeg har alligevel en Mistanke om, at han har ment, hvad han sagde, nemlig Landbrugsrepræsentanter. Jeg siger: logisk set maatte han mene det andet, thi det ærede Medlem repræsenterer vel ogsaa i sin Kreds saavel Haandværkere som Handelsfolk, Industrifolk og Arbejdere. Der er Mænd tilhørende de forskellige Erhvervsgræne ogsaa i den udprægede Landkreds, som det ærede Medlem repræsenterer. Logisk maa det være Landborepræsentanter, men det er nok alligevel, naar det kommer til Stykket, Landbrugsrepræsentanter, det ærede Medlem har ment. Det viser sig, at naar de to ærede Medlemmer for Sæby-Kredsen (Pinstrup) og for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) er fraværende, er det det ærede Medlem fra Aars, der varetager den specielle Landbrugspolitik, som ellers de to andre Medlemmer er typiske Repræsentanter for. Mod denne ensidige agrariske Betragtning ønsker jeg at protestere.

Der har, siden Danmark fik sin frie Forfatning, været gjort adskillige Tilløb til at faa særlige Repræsentanter for de forskellige Erhverv ind i Rigsdagen. Snart har en Oldemand, snart en anden fremholdt for sine Lavbrødre, hvor slet de var stillede, fordi de ikke havde deres særlige Repræsentant i Rigsdagen. Men saadanne Røster prellede altid af imod Vælgernes sunde Sans. Landets lovgivende Forsamling er ikke en Haandværkerrigsdag, ikke en Industrikongres saa lidt som en Landbrugsdelegation. Vi er ikke Landbrugernes eller Haandværkernes Repræsentanter, men Folkets Repræsentanter. Vi er ikke Repræsentanter for specielle Erhvervsgræne, men for bestemte Anskuelser. Det skulde vel være unødvendigt i I. A. Hansens og Hørups Fædreland at minde herom. Det var I. A. Hansen, der sagde: Del Jer efter Anskuelser. Og den danske Bondealmue har vel aldrig haft en bedre Repræsentant paa Tinge end Hørup, skønt Hørup af det ærede Medlem for Aars-Kredsen neppe vilde være blevet anerkendt som saadan. Det er overhovedet efter min Opfattelse forkert at tale om Særrepræsentanter for bestemte Erhverv. De forskellige Erhverv her i Landet er ikke indbyrdes konkurrerende Erhverv, men samarbejdende Erhverv, der gensidigt betinger og støtter hverandre. Det er Lovgivningsmagtens Opgave, hvor Interesserne tørner sammen, hvor der er indbyrdes afvigende Interesser, at afveje de forskellige Hensyn imod hverandre. Ikke alene imel-